

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5

Utgitt 21 januar.

1911

Kongelig resolution

20 janr.

av 20 januar.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 om adgang til at gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Lunnens herred, Kristians amt, under 17 juli 1909 og 17 august og 19 november 1910 fattede beslutning til nye politivedtægter for herredet, som skal træde istedenfor de ved kongelig resolution av 21 mars 1893 stadfæstede politivedtægter for det daværende Jevnakers herred, hvorfra Lunnens herved er utskilt ved kongelig resolution av 8 september 1896, samt istedenfor den ved kongelig resolution av 11 november 1903 stadfæstede beslutning om avgift av visse forestillinger og forevisninger:

§ 1. Paa offentlig vei (hvorunder i denne vedtægt er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei, plads eller adkomst), maa opløb eller sammenstimlen av folk eller slagsmaal, skriken eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig adfærd, hvorved den offentlige orden forstyrres, den veifarende forulempes eller færdselen hemmes, ikke finde sted.

§ 2. Ved mineringsarbeider — saavel som ved omgang med skytevaaben — paa eller i nærheten av offentlig vei eller i nærheten av bebodd hus maa tilbørlig forsigtighet iagttages.

§ 3. Uvorden kjørsel eller ridning paa offentlig vei maa ikke finde sted. Folk, som reiser med hester, der ikke benyttes til kjøring eller ridning, maa ha disse bundet eller paapas-set, saa de ikke forulemper de veifarende.

§ 4. Naar hunder viser sig bidske eller glupske, eller har til vane at forulempe mennesker eller hester, at fare imot eller

20 janr. gjø ad dem, skal eieren være pliktig til at holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsyndlig mundkurv. Ingen maa hidse hund paa nogen eller undlate at holde sin hund tilbake, naar den i hans paasyn anfalder nogen.

§ 5. Enhver, som ernærer sig ved bevertning med spise- eller drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider mot orden eller sømmelighet.

§ 6. Ingen maa paa offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved andre gjester, verten, dennes familie eller tjenere fortrædiges eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, eller i andre maater vise en uanstændig eller forargelig opførsel.

§ 7. Ingen maa gi offentlige konserter, forestillinger eller opvisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art uten tilladelse av politiet og mot en forskudsvis erlagt avgift til herredskassen av fra kr. 10,00 til kr. 50,00 efter politiets nærmere bestemmelse for hver dag eller aften tilladelsen gjælder. Politiet har ret til at være tilstede ved saadanne sammenkomster til oprettelse av orden og forebyggelse av offentlig krænkelser av sedeligheten og kan i tilfælde forbyde eller stanse sammenkomsten. Forestillinger, konserter og lignende i udelukkende veldædig øiemed er fritat for avgift.

§ 8. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 10 aften før søn- og helligdage til kl. 5 eftm. paa disse dage og ellers fra kl. 12 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted og ingen gjest indlates eller opholde sig paa saadanne steder. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller eller gjestgivergaarder i den nævnte tid av døgnet. Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandringer i de om tiden for salg av brændevin samt utskjænkning av brændevin, øl og vin ifølge lovgivningen gjældende bestemmelser.

§ 9. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller anden lystighet maa ikke finde sted uten politiets tilladelse.

§ 10. Overtrædelse av nærværende vedtægt straffes med bøter efter loven.

Kongelig resolution

20 janr.

av 20 januar.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Haus herred, Søndre Bergenhus amt,

under 11 april, 19 mai og 8 november 1910 fattede be- 20 janr.
slutning angaaende politivedtægter for herredet:

§ 1. Paa offentlig vei, hvorunder i denne vedtægt er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei eller adkomst, maa opløb eller sammenstimlen av folk, hvorved den offentlige orden forstyrres, veifreden forulempes eller færdselen hemmes, ikke finde sted.

Det er derhos forbudt at danse paa offentlig vei, bro eller brygge.

§ 2. Ved kjelke-akning, ski- eller skøiteløpning paa offentlig vei maa iagttages fornøden forsigtighet, og har vedkommende at stoppe i tilbørlig avstand, naar kjørende eller andre veifarende sees paa veien.

Lensmanden kan helt forbyde kjelke-akning, ski- og skøiteløpning paa nærmere angivne veier.

§ 3. Uvorren kjøring eller ridning paa offentlig vei maa ikke finde sted.

Paa vinterføre er de kjørende pligtige at anbringe bjelder eller klokker paa sine hester, saa man i tilbørlig avstand kan høre deres komme. Herfra undtages almindelig arbeidskjørsel og kjørsel i likfølge.

Forspændte kjøretøier maa kun holde paa steder, hvor de ikke stanser færdselen, og altid saa langt til siden av kjørebanelen som mulig. Den kjørende maa ikke forlate hesten, uten at den er forsvarlig bundet.

§ 4. Løpske hester maa ikke benyttes.

§ 5. Ved mineringsarbeider og omgang med eksploderende stoffe paa eller i nærheten av offentlig vei eller i nærheten av bebodd hus maa tilbørlig forsigtighet iagttages. Det er forbudt at skyte, kaste sten eller andet paa eller utover offentlig vei, naar færdsel foregaar.

§ 6. Naar hunder viser sig bidske eller glupske eller har til vane at anfalle eller forulempe folk eller hester ved at fare mot dem paa offentlig vei, skal eieren holde saadanne hunder bundet eller forsyne dem med forsvarlig mundkurv.

Dette gjælder ogsaa hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse og race finder at være farlige. — Det er forbudt at tirre hunder eller hidse dem sammen paa offentlig vei.

§ 7. Offentlige sammenkomster til dans eller andre forlystelser, opvisninger eller forestillinger maa ikke finde sted uten efter tilladelse av lensmanden, som kan paabyde deres ophør til bestemt klokkeslet.

§ 8. Overtrædelse av nærværende vedtægter blir, saafremt tilfældet ikke gaar ind under strengere straffebestemmelser, at anse med bøter efter straffelovens § 339,2.

20 janr.

Kongelig resolution

av 20 januar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Breims herred i Nordre Bergenhus amt under 24 juli 1909 fattede beslutning om forskrifter til forebyggelse av ondartede smitsomme sykdommes utbredelse, dog med en enkelt forandring.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved optraeden av sykdomstilfælde, som det kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater.

Avsondringen maa omfatte ikke alene den syke selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstande, som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dage forut for sykdommens utbrud.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sykdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syke opholder sig.

Sammenkomster i selskabelig eller andet øiemed, der ikke er uopsættelig, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføyninger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstande, som sykdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater.

Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa i et hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekaldes av lægen selv eller ophæves av sundhetskommisjonen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler 20 janr. til salgs fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre, indtil tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge.

§ 5. Barn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, forinden tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, indtil lægen har avgit nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning av samme trufne forføininger er indløpet til sundhetskommisionens ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornødne.

§ 7. Overtrædelse av bestemmelserne i foranstaaende §§ eller av de med hjemmel av samme givne forskrifter straffes efter den til enhver tid gjældende lovgivning.

Kongelig resolution

20 janr.

av 20 januar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Hølands herred, Akershus amt, i møte 26 november 1910 vedtagne beslutning om almindelige sundhetsforskrifter, dog med nogen forandringer.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Brønd, dam, bæk, elv, innsjø, hvorfra vand hentes til mat og drikke, maa ikke forurenses paa sundhetsskadelig maate. Skylling av saapevaskede eller kokte klær ansees ikke i almindelighet for saadan forurensning.

§ 2. Gjødse, forraadnende eller giftige stoffe maa ikke henlægges saaledes, at omgivelserne forulempes i sanitær henseende, og der opstaar berettiget klage.

§ 3. Forøvrig skal enhver bedrift, der antages at medføre skade i sundhetshenseende, være undergit helseraadets kontrol og bestemmelser, som maatte bli git til fjernelse av sanitære ulemper.

§ 4. Helseraadet forbeholder sig at bedømme indkomne klagers berettigelse og gyldighet og i tilfælde at fremsætte motivert fordring paa straf efter loven for den anklagede.

Utgiver: Fred. T. Salicath.